

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 69 (1052)

Anykščiai, 1959 m. rugpjūčio mėn. 27 d.

Kaina 15 kap.

LAIKAS SĖTI ŽIEMKENČIUS! AR PASIRUOŠĘ KUKURŪZŲ SILOSAVIMUI?

Dirvos paruoštos

Fasbaigus šienapiūtei, P. Cvirkos vardo kolūkio traktorininkai pradėjo ruošti žemę žiemkenčių sėjai.

Traktorininkas J. Slapšys su padėjėju R. Titeniu suarė ir sukultivavo visas rugiams skirtas dirvas. Per pamainą traktorininkai paruošdavo po 14–15 hektarų dirvų.

Iš Trumbatiškio geležinkelio stoties kolūkio šoferiai parsigabeno reikalingą kiekį superio, kalio druskos ir kitų mineralinių trąšų. Kalvis J. Miliūnas paruošė sėjai sėjamasias.

F. Šlaučiulis

Pasėta 100 ha rugių

Visose laukininkystės brigadose sparčiai sėjami žiemkenčiai. Pirmiausiai apsėjami pūdymai, o mechanizatoriai ruošia žemę toliau.

Antano Skardžiaus vadovaujamoje trečioje brigadoje sėjama sparčiausiai. Čia jau veislėse rugių sėja apėta 46 ha pūdymų. Ruošdamas žemę, o kartu ir sėdamas, labai gerai darbuojasi traktorininkas Juozas Merkys. Nuo keturių valandų ryto jis pradeda darbą ir, keisdamas su prikabintoju, dirba visą dieną. Iki dešimtos valandos ryto paruošia

sėjai tiek dirvų, kad užtenka sėti visą dieną. J. Merkio pavyzdžiu pradėjo dirbti ir kiti kolūkio mechanizatoriai. Už tai per pirmas dienas pasėjo apie 100 ha rugių. Visos brigados beria į dirvą vien tik veislinius grūdus.

Užplanuota pasėti 360 ha žiemkenčių. Jei bus palankios oro sąlygos, ateinančią savaitę sėja baigsime.

A. ZUKAS

„Zalgirio“ kolūkio
agronomas

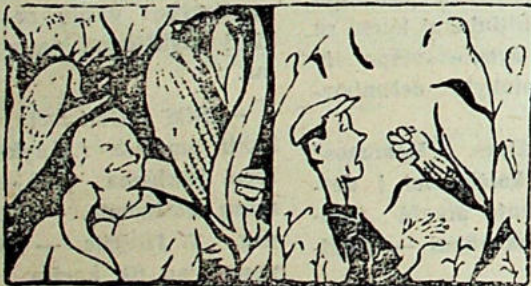
PER 10 DIENŲ

Žiemkenčių sėjai gerai pasiruošę „Pergalės“ kolūkis. Sandėliuose guli 32,5 tonos rugių ir tiek pat žieminių kviečių sėklos. Visi grūdai veisliniai, išvalyti. Traktorininkai paruošė dirvas. Kalviai atremontavo dvi traktorines sėjamasias, traktorius. Kolūkis pirko vieną naują sėjamąją.

Prieš porą dienų kolūkiečiai pradėjo sėti. Dvi brigados pasėjo 40 ha. 320 ha žiemkenčių pergalečiai pasirūpė pasėti per 10 dienų.

V. VITKONAS

Pasitaiko ir taip

Padirbėjai gerai —
Derlių puikų gavai!

Iš burbulės matyti —
Patingėjai, brolyti!

Kukurūzai minami į tranšėjas

Cerniachovskio vardo kolūkio trečioje laukininkystės brigadoje kukurūzai užaugo lyg miškas. Jų stiebai siekia net tris metrus aukščio.

Prieš porą dienų prasidėjo kukurūzų silosavimas. Stiebai tokie stori, kad net kertamoji laukų graužikų kirsti atsisakė. Teko kolūkiečiams Ant. Vitkunui, Vl. Katinui, S. Sriubui ir kitiems dalgeliais užsimoti. Prie siloso kapoklės dirbti atėjo kolūkio raštinės darbuotojai, šoferiai, elektromonteris ir kiti.

Per dvi dienas užraugta pirmoji 30 to-

nų talpos siloso tranšėjos sekcija. Agronomas paskaičiavo, kad vienas kukurūzų hektaras duoda apie 300 cent žaliųjų masės. Kolūkyje auginama 25 hektarai kukurūzų, kurių silosavimas vyksta toliau.

Br. Audronis

Pasvalio rajono „Raudonosios žvaigždės“ kolūkio žemdirbiai šiemet linus augino 60 ha plote. Iš kiekvieno hektaro pasėlių nuimama gauti po 6,2 cent sėmenų ir po 4,5 cent pluošto. Iš viso už realizuotus linus tikimasi gauti daugiau kaip 350.000 rublių pajamų. Dabar visose bri-

gadose linai raunami. Lauke pastovėjusius linus kolūkiečiai karšia, kloja.

Nuotraukoje: kolūkio agronomas Vytautas Špokauskas (kalrėje) ir Socialistinio Darbo Didvyris Juozas Mackevičius apžiūri linus antroje brigadoje.

V. Bražo (ELTOS) nuotr.

Tarybų Lietuvoje klesti naujas gyvenimas.

Mieli tautiečiai! Išvykdami iš Tarybų Lietuvos, mes, 22 JAV lietuviai turistai, norime pasakyti, kas labiausiai slepiasi mūsų širdyse. Mes atvykome į Lietuvą liepos 25 dienos naktį, atvykome tuo tikslu, kad pamatytume naują jūsų gyvenimą ir kad aplankytume mūsų gimines ir visus artimuosius, kurių per ilgus metus nebuvo matę.

Pamatymui mūsų gimtojo krašto mums nuosirdžiai ir visokeriopai padėjo Lietuvos draugystės ir kultūrinių ryšių su užsieniu draugija, kuriai mes iš gilumos širdies dėkojame.

Ką gi mes Lietuvoje matėme? Ką girdėjome?

Prieš išvykstant iš JAV Lietuvai priešiški elementai skelbė, kad Lietuvoje žmonės badauja, kad jie apdrisę, kad Tarybų Lietuva nieko nestato, o tik girusi. Jie sakė, kad mes

nebūsim prielaidai prie žmonių, sakė, kad Tarybinė vyriausybė ne leis mums aplankyti mūsų gimines, o jei ir leis, tai bus

pastatytas valdžios žmogus, klausas, ką žmonės mums pasakoja. Tokių ir panašių melų buvo paleista.

Dabar mes pamatėme, kokie piktai, kokie nedori tie plepalai buvo! Nuo to laiko, kai atsi stojom ant Lietuvos žemės, mes ėjome kur norėjome, šnekėjome su kuo norėjome, ir nieks mums nedraudė, nieks prie mūsų nestovėjo ir nesiklausė, ką mes sakome žmonėms, o žmonės mums.

Kiekvienas mūsų, lankydami savo gimines bei draugus ar pažįstamus, turėjome visuotinę laisvę šnekėtis, pasidžiaugti laimėmis ir nusiskusti nesėkmėmis, nuo kurių žmonės dar nėra laisvi. Mes atovairai šnekėjome, buvome gausiai vaišinami ir džiaugėmės, kad po ilgo nesimatymo susitikome.

Mes visi kartu ir pavieniui aplankėme eilę kolūkių Suvalkijoje, Žemaitijoje, Aukštaitijoje ir Dzūkijoje. Mes matėme prasčiau veikiančius kolūkius ir gerus kolūkius, kolūkius milijonierius. Kolūkiuose mes radome kultūros namus su bibliotekomis, su salėmis kultūrinei veiklai tarp žmonių plėsti.

Mes, pradėdami nuo Vilniaus, aplankėme daug Lietuvos miestų, kurių tik keletą norime čia suminėti: Trakus, Druskininkus, Alytų, Kapsuką, Kauną, Klaipėdą, Palangą, Telšius, Naująją Akmenę, Kuršėnus, Dotnuvą, Kėdainius ir kitus miestelius bei vietoves. Vienur pabuvojome ilgiau, kitur trumpiau. Du dalykai mus labai stebino: karo sugriautų miestų atstatymas ir pramonės plėtojimas, naujų fabričių steigimas. Kur tik šandien Lietuvoje pasisuksi, ten matysi gyvenamųjų namų ir fabričių statybą. Neįmanoma čia visa tai atžymėti. Užtenka tik suminėti tokius didelius ir Lietuvai visiškai naujus, kaip Klaipėdos laivų statykla ir Naujosios Akmenės cemento fabrikas, netoli kurio įsisteigė naujas miestas su pavyzdiniais gyvenamaisiais na-

Būtime, žinoma, netelsingi sau ir kitiems, jei sakytume, kad Lietuvoje jau nebėra jokių trūkumų, kad čia viskas yra taip, kaip tame pasakiškame rojuje. Sen ir ten trūkumų dar matėme, bet tie trūkumai trūkumėliai nublėsta prieš tuos didžius pasiekimus, pasireiškiančius ekonomikoje ir kultūroje. Žmonės šiandien geriau valgo nei kitados, gražiau apsirengę, nei kitados rengėsi: mes niekur nematėme žmonių, avinčių klumpėmis, vyžomis bei naginėmis — visi avi batais bei bateliais. Dauguma žmonių, kuriuos mes matėme miestuose ir miesteliuose, jei jie atvyktų į Amerikos miestus su savo apranga, vargiai juos kas beatskirtų nuo amerikiečių.

Tokių išpuodžių mes įgijome Lietuvoje, čia išbuvę 25 dienas.

Mes šventai išpildysime daugelio Lietuvos žmonių prašymus, kad pasveikintume jų gimines bei bičiulius Amerikoje. Pasveikinsime juos, mieli tautiečiai,

ir papasakosime jiems, kaip jās gyvenate.

Mes labai norėtume pabuvoti Lietuvoje daug ilgiau, bet to negalime padaryti, kadangi turime grįžti prie savo užsiėmimų ten, kur gyvename.

Labai širdingai dėkojame visoms Tarybų Lietuvos vadovaujančioms įstaigoms, visuomeninėms organizacijoms, visiems, kuo nors prisidėjusiems prie to, kad mūsų buvimas Lietuvoje būtų smagus.

Dar kartą reiškiamo padėką Lietuvos draugystės ir kultūrinių ryšių su užsieniu draugijai, kuri darė visas pastangas mums padėti, kad galėtume pamatyti juo daugiau Lietuvos ir pasikalbėti su juo didesniu žmonių skaičiumi.

Ligi kito pasimatymo, mieli tautiečiai, broliai ir seserys!

1959. VIII. 19. Vilnius.

JAV lietuvių turistų atviras laiškas Tarybų Lietuvos spaudai

mais ir kultūriniu centru. O labiausiai mus nu- stebino Kauno hidroelektrinės statyba, kuri buvo pilnai užbaigta 1960 metais.

Mes aplankėme ir nulenkmėme savo galvas prieš visą eilę paminklų, pastatytų tose vietose, kur hitleriniai fašistai ir lietuviškieji banditai vykdė masines tarybinių piliečių žudynes. Aplankėme Panerius, Pirčiupį, Kauno IX fortą ir daug kitų vietų, kur ilsisi nuo žmaus fašizmo aukos. Iš viso Lietuvoje fašistai nužudė arli 500 tūkstančių civilių Lietuvos gyventojų ir daugiau kaip 200 tūkstančių tarybinių karo belaisvių.

Sudėjus savo išpuodžius į krūvą, jie sudaro tokį paveikslą: čia vyksta nepaprastai greitais tempais statyba, čia plečiasi iki šiol mums nematytas žmonių mokymasis, čia yra suklestėjusi nauja kultūra.

A. Dočkienė, S. J. Jokubka, D. Jusius, A. Grigas, J. Gaslūnas, J. Krasnickas, A. Lipčius, A. Margeris, D. Matis-Matusevičius, R. Merkis, J. Mažiukna, R. Mizara, A. Metello, S. Penkauskas, K. Petrikienė, J. Smalenskis, J. Stanislovaitis, K. Stanislovaitienė, M. Stenslerienė, J. Smiltienė, P. Jasilionienė, A. Juskevičienė.

Džiaugiasi mano sena širdis

(Pasakoja „Svyturio“ kolūkio trečios laukininkystės brigados kolūkietė Domicėlė Mickūnaitienė)

Sekmadienį gražia. Jame Anykščių šilėlyje švenčiant derliaus šventę, man, šešiasdešimtmetei senutei, nenoromis prisiminė sunki ir varginga praėjusi mano jaunystė, neapkenčiama samdinės dalia. Žiūrėjau į besilinksminantį jaunimą, į šokių aikštelėje besisukančias poras ir džiaugiausi puikia jų jaunyste, šviesiu ir laimingu gyvenimu, kuris kasdien darosi vis nuostabesnis ir turiningesnis.

Kadisei juk ir aš buvau jauna. Mėgdavau dainuoti, vakarais linksminis gegužinėje, iki aušros šokti. Bet toli gražu viso to neprilyginti šių dienų gyvenimui, šiai puikiai rajono žemdirbių šventei. Ne vieną dešimtį metų teko mergauti pas buoges ir dvarininkus Vegėlių, Vaitiekūnų, Žilų, Novikienę, bet nė karto neteko švesti derliaus šventės. Pagaliau ir nenuostabu: mūsų praeitį ir pūslėtomis

rankomis uždirbtas derlius eidavo į ponų aruodus. Mums atitekdavo tik elgetiški grašiai ir duonos trupiniai. Mūsų tuometiniai šeimininkai pabaigtuvėms keldavo didžiules puotas, po savaitę trunkančias gėrynes ir oršijas, o mums būdavo nevalia net pažvelgti į šventinius stalus. Ir taip bėgo vasara po vasaros, ruduo po rudens. Be jokio džiaugsmo spindulėlio, be jokios laimės trupinėlio visą jaunystę nusinešė buržuazinio gyvenimo tikrovė.

Sis, rugpjūčio dvidešimt trečiosios sekmadienis man ilgai

liks atmintyje kaip viena iš nuostabiausių švenčių mano gyvenime. Nors aš ir sena, nors jau seniai nuo vargo ir rūpesčių sidabru pasipuošę plaukai, vis dėlto neiškenčiau ir kartu su jaunimu sutripiu linksmą lietuvišką polkutę. Pirmą kartą savo akimis pamačiau tokį idomų, šventišką Valstybinės filharmonijos solistų ir svečių-šauliečių koncertą.

Sventė prabėgo labai greit, net gaila buvo žiūrėti į besileidžiančią saulę. Norėjosi, kad viskas dar tęstųsi, skambėtų muzika ir daina. Bet aš tikiu, kad ateinančiais metais mes dar ne vieną tokią šventę linksmai ir jaunatviškai atšvėsime.

Plungės rajonas. Kulijų apylinkėje įrengtas krašto tyros muziejus. Jame yra daugiau kaip 1000 įvairių eksponatų. Surinktos turtingos senovinių knygų ir archeologinių iškasenų kolekcijos, medžiaga apie apylinkės patriotus, žuvusius nuo buržuazinių nacionalistų rankų.

Nuotraukoje: muziejaus organizavimo iniciatoriai — vidurinės mokyklos direktorius Br. Butkevičius ir apylinkės pirmininkė S. Silienė.

K. Liubšio (ELTA) nuotr.

SEPTYNMEČIO DERLIAUS ŠVENTĖ

Nors žemę vis dar tebekaltina katri šių metų vasaros saulė, bet gimtąsiais laukais, miškais ir kloniais jau tvirtai žengia auksinis ir dosnus mūsų septynmečio pirmasis ruduo. Dar neseniai kolūkinėse dirvose bangavo ir vilnijo didžiuliai prinokusių javų plotai, o dabar brandžios varpos užplūdė kolūkių kiojimus, klėtis ir sandėlius.

Puikiai kolūkinio kaimo žemdirbių tradicija tapo klekvienais metais su muzika ir daina atšvęsti sėkmingą derliaus nuėmimą.

Ir štai sekmadienį rajono kolūkių atstovai, gyvulininkystės darbuotojai, šaunūs kolūkinio kaimo jaunimas susirinko į rajono centrą švesti antrąją tradicinę rajono derliaus šventę. Iš kolūkiečių nuotalkos, iš jų šventiško, nerūpestingų vėdų galima spręsti, jog jie dėl derliaus likimo ramūs: visas, iki vienos varpos, jis jau senokai sudorotas, o kal kur ir iškul-tas.

Šventė visiems buvo puiki

(Pasakoja „Už taiką“ kolūkio traktorinės brigados brigadininkas Alf. Bieliūnas)

Į tradicinę rajono kolūkių derliaus šventę „Už taiką“ kolūkio kolūkietės atvyko ne tuščiomis rankomis. Visos brigados jau prieš dvi-tris dienas nuplovė ir suvežė vasarą. Brigada, kuriai vadovauja P. Čepėnas, šventės išvakarėse baigė žieminių kviečių kėlimą.

Malonu šiandien ne tik už tai, kad aruodus pripildė naujojo derliaus javais, kad iš pagrindų pasikeitė kolūkiečių pažiūra į darbą ir visuomeninį ūkį. Džiugu, jog žymiai išaugo kolūkiečių idėjinis, politinis lygis. Nors ši sekmadienį Debeikių bažnyčioje ir vyko kažkokie atlaidai, tačiau ne vienas mūsų kolūkietis

atsisakė jų ir pasuko į šventinio šilėlio prie-globstį.

Pirmoji septynmečio derliaus šventė ypatingai svarbi ir jaudinanti mūsų šauniesiems mechanizatoriams A. Ražanskui, R. Kerpiškiui, St. Jakniūnui, J. Milteniui ir kitiems. Mūsų brigada pirmoji rajone pradėjo kovoti už komunistinio darbo brigados vardą. Šį vardą jie atei-tuje tikrai iškovos, nes visur ir visada mūsų mechanizatoriai žengia pirmųjų gretose.

Derliaus šventė paliko labai gerą įspūdį. Dalyvavusiems joje pirmą kartą ji atrodė daug šventiškesnė ir idomesnė ne tik už pernykšnę, bet ir už šių metų festi-valį.

lės atrodo kolūkių daržininkų išaugintos daržovės.

— Visi į derliaus šven-

tę, visi į svečius pas mane! — patenkintai šypso-damasis kviečia ir savus, ir svečius šeimininkas dė-dė Derlius.

O paskui ji važiuoja tik-ra žemės ūkio laimėjimų paroda, karnavalas, pasako-jantis, ką kolūkiai pasiekė per paskutiniuosius va-saros mėnesius, ką jie pasieks artimiausiais metais. Aukštai ant vienos mašinos iškeltas audekla su tokiu užrašu: „Sveiks, svieteli margs, šventes pavasario šventės, sveiks ir tu, žmogau, sulaukęs vasarą mie-lą“. Ir čia pat matal saul-lėtosios vasaros dovanas: jaudinančių aromatu kve-pliantį šieną, svarias, nu-linkusias javų varpas. Po Vasaros, mašinoje įrengtas keliauja Ruduo, Žiema, Pavasaris. Tai „Už taiką“ kolūkio paruošta pagal K. Donelaičio „Metus“ karna-

valinė grupė. Tačiau šie metal vaizduoja ne sunkų, vargingą, pilną ašarų būrų gyvenimą, o linksmą, turtingą ir gražų kolūkinio kaimo žmonių gyvenimą, jų pasiaukojantį darbą, idomų ir naudingą poilsį.

Mūsų dėmesį patraukia plaukianti švelni dainos melodija:

Mes patys ir nurausim Geltuostus linellus, Gražiai, dailiai nubrauksim Mes aukso pluoštelius.

Šią gražią lietuvių dainą iš širdies dainuoja tauti-niais rūbais pasipuošusios merginos — šauniosios „Svyturio“ kolūkio linų augintojos. Jų rankomis išauginti ir išpuoselėti li-nai kolūkiui duos daugiau kaip pusę milijono rublių pajamų, o septynmečio pa-balgoje, praplėtus linų pa-sėlių plotus iki 50 ha, — 700—800 tūkstančių rub-lių pajamų.

Jau iš toli išsiskiria di-džiulis baltas žiedas ir ša-lia jo dūzgian-ti bitutė. Šalia baltu chalatu apsirengęs bi-tininkas iš avi-llo ima gelto-ną, kaip ginta-ras, šių metų medų. Tai „Svėdasų“ kol-ūkio bitininkas

Antanas Šilins kartu su savo draugais ir kalmynais džiaugiasi rezultatais. Nors jam jau daugiau kaip 64 metai, bet didelė meilė bi-tininkystei ir dar didesnis darbo patyrimas ne klek-netrukdo kruopščiai prižiū-rėti bites, kasmet plėsti jų šeimų skalčių. „Svėdasų“ kolūkis šiuo metu turi 43 bičių šeimas, iš kurių jau gavo apie 1.200 kg me-daus. Per septynmetį nu-matoma bičių ūkį išplėsti iki 100 šeimų ir gauti daugiau kaip 4.000 kg me-daus per metus. Senajam kolūkie bitininkui kartu su derliaus švente sutapo ir darbo kolūkyje dešimtme-tis.

„Paryžiaus Komunos“ kolūkio kolūkietės į der-liaus šventę atvežė išau-gintus kukurūzus — milži-nus.

Pravažiuoja „Anykščių šilėlio“ kolūkio melžėjos, aukštai iškėlusios savo pi-kaus darbo įvertinimą — pereinamąją Raudonąją vė-lia-vą.

Ties vatnikais ir spal-vingais plakatais papuošta arka šventinė kolona trum-pam sustoja. Čia, pagal se-ną liudies tradiciją, su duona ir druska Derlių su-tinka rajono vadovai.

O lygiai už dviejų va-landų šventė prasideda pu-šimis kveplančiame šilėly-je. Dėdė Derlius į alkštės

vidurį prieš estradą išveda gausų kolūkių pirmininkų būrį. Lenino ordi-

no kavaličius „Draugys-tės“ kolūkio pirmininkas drg. Smertjevas raportuoja rajono vykdomojo komiteto pirmininkui drg. A. Rama-nauskui, jog visų kolūkių žemdirbiai atvyko į tradi-cinę rajono derliaus šven-tę sėkmingai ir laiku baigę derliaus nuėmimą.

Ilgai nenutylančiais, karštais plojimais anykš-tėnai sutiko savo mylimo poeto, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputato Teo-filio Tilvyčio, kuris atvyko LKP CK ir LTSR Minist-rų Tarybos vardu pasvei-kinti anykštėnus, pasirody-mą.

— Štai dešimt metų, kai kukli smėlėta Anykščių žemė įdirbama puikiais mūsų mašinomis, — kalba drg. T. Tilvytis. — Šioji vasara ne tik karšta, ne tik saulėta, bet nepaprastai derlinga. Derlinga todėl, kad darbščios kolūkie-tiškos rankos, darbštūs anykštėnai tikrai našiai ir šauniai padirbėjo.

— Yra sakoma, jog ryt-diena prasideda šlandien, — baigdamas kalba drg. Tilvytis, — o ji jums, draugai kolūkietės, žada būti puiki. Tad ir aš lin-klų jums ateityje dar ge-resnių, dar brandesnių der-lių, kurie bus didelis indė-lis į bendrą komunizmo aruodą.

„Draugysės“, „Pergalės“ ir „Svyturio“ kolūkių žemdirbiai kartu su marga-spalviais drobės rankšluos-čiais įteikia rajono vado-vams ir poetui T. Tilvyčiui naujo derliaus duonos ke-palus.

Ilgai ilgai nuo dainų ir muzikos nenutilo pajaunė-jęs Anykščių šilėlis.

Z. MIKŠYS

BAKU. Azerbaidžano kino studijoje fil-muojamas spalvotas meninis filmas „Kruvi-nosios tvirtovės paslaptis“. Valstietės mer-gaitės Metanet valdmenį atlieka artistė Ta-mara Kokova, žiūrovui pažįstama iš filmų „Fatima“ ir „Dvejetas iš vieno kvartalo“.

Nuotraukoje: Tamara Kokova Meta-net rolėje.

J. Chalilovo (TASS) nuotr.

Didinti gyvulininkystės produktų gamybą

(Anykščių rajono Darbo žmonių deputatų tarybos V šaukimo III sesijoje)

„Kaip padidinti ir paspartinti rajono kolūkiuose gyvulininkystės produktų gamybą, kokių priemonių imtis jų savikainai sumažinti? — tokį klausimą neseniai apsvairstė rajono Darbo žmonių deputatų tarybos penktojo šaukimo trečioji sesija.

Deputatams ir susirinkusiems pranešimą šiuo klausimu skaitė deputatas nuo Meldučių rinkiminės apygardos Nr. 13 žemės ūkio inspekcijos viršininkas drg. St. Krikštanas. Jis pažymėjo, jog per šių metų šešis mėnesius rajono kolūkiai yra pasiekę gana blogų rezultatų plečiant visuomeninę gyvulininkystą bei kellant jos produktyvumą. Iki š. m. liepos mėn. 1 d. 100 ha naudamos žemės pagaminta po 69,1 cent, o iš kiekvienos karvės primelžta 971 kg pieno. Palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu pieno primelžimas iš kiekvienos karvės padidėjo 173 kg, o produkcijos

gamyba 100 ha žemės ūkio naudmenų — net 18,9 centnerio. 2,4 centnerio daugiau negu praėjusiais metais rajono kolūkiai pagamino mėsos, o kiaušienos gamyba padidėjo 2,7 cent.

Tačiau pieno primelžimas didėja, deja, tik pirmiaujančiuose kolūkiuose. Ypač nepatenkinama padėtis yra „Skiemonių“ kolūkyje, kur iš vienos karvės per pusmetį primelžta vos po 679 kg, o 100 ha žemės ūkio naudmenų po 50,1 cent pieno. Prisiminti socialistiniai išpareigojimai per šešis mėnesius įvykdyti tik 53,4 procento. Tai reiškia, kad kolūkis ir šiemet gali neįvykdyti pieno gamybos plano. Mažai pagaminama pieno „Kibirkštis“, „Kello“ ir „Aušros“ kolūkiuose.

Bloga ir tai, kad per šių metų rugpjūčio mėnesio pirmąjį dešimtadienį tokiuose kolūkiuose, kaip M. Melnikaitės vardo, „Atelies“, „Paryžiaus Komunos“, žymiai sumažėjo pieno primelžimas palyginus su liepos mėnesio trečiuoju dešimtadieniu. Tai atsitiko todėl, kad atskirų kolūkių gyvulininkystės darbuotojai neanalizuoja pieno primelžimo eigos, blogai prižiūri gyvulius. „Skiemonių“, „Jono Billūno vardo“ kolūkiuose karvės ganomos bei rišamos blogos kokybės ganyklose, M. Melnikaitės vardo kolūkyje per didžiąsias kaltras karvės buvo girdomos tik po vieną kartą per parą.

Toliau pranešėjas kalbėjo apie reikimą didinti karvių skalčių. Atrodo, jog

visų pirma kolūkinės bandos turėtų augti ir didėti fermose auginamų telyčių sąskaita. Tačiau daugelyje kolūkių daroma atvirkščiai. Pavyzdžiui, pieno gamyboje atsiliekantiame „Skiemonių“ kolūkyje telyčios išdalintos prižiūrėti kolūkiečiams. Niekas nekontroliuoja ne tik jų priežiūros, bet net ir kergimo. Labai blogai darė tie kolūkių vadovai, kurie leido pardavinėti ne tik kolūkiečių, bet ir visuomeninės bandos veršelius. Štai „Užtaiką“ kolūkyje iš 128 šlaido metais gimusių veršelių, 81 buvo išparduotas, „Bolševiko“ kolūkyje buvo išparduoti 62 veršeliai, „Paryžiaus Komunoje“ — 31.

Kaip pažymėjo pranešėjas, daugelis rajono kolūkių ne tik užtikrina didesnę produkcijos gavimo kiekį, bet ėmė taupiai tvarkyti ūkį, kovoti už savikainos sumažinimą kiekvienoje gamybos šakoje. Cerniachovskio vardo, „Svyturio“, „Bolševiko“ kolūkiuose gaminant pieną sutaupyta ne vienas tūkstantis darbdienų ir tuo

pačiu žymiai sumažinta pieno produktų savikaina.

Po pranešimo prasidėjo diskusijos.

Anykščių rajono dirbtinio gyvulių apseklinimo stoties vedėja drg. Serepinkienė kalbėjo apie tai, jog daugelyje rajono kolūkių labai blogai vedama gyvulių bandos apskaita. Dėl to žymiai nukenčia ne tik karvių ar kiaušinių produktyvumas, bet tas turi neigiamą įtaką ir produktų savikainai. Tokiuose kolūkiuose, kaip „Laisvas artojas“, P. Cvirkos vardo, Zdanovo vardo, „Aušra“, gyvulių apskaita vedama netvarkingai, užpildomose formose nesusigauja ne tik fermų darbuotojai, bet ir patys kolūkių vadovai bei kontoros darbuotojai.

Sesijoje kalbėjęs deputatas drg. Zilmaras griežtai ir teisingai kritikavo rajono veterinarijos ligoninės bei punktų darbuotojus dėl jų apsilaidumo darbe. Vien tik dėl veterinarijos gydytojų kaltės dažnai išbrokuojami vieni iš geriausių fermos gyvulių. Truputį susirgo, sunegalavęs — rašomas brokavimo

aktas, kai tuo tarpu mūsų vet. darbuotojai turėtų stengtis juos išgydyti, imtis efektingiausių priemonių jiems išsaugoti. Panašių faktų buvo pas mus, kuomet vet. gydytojas A. Jankauskas neapgalvotai ir paskubomis privertė plauti tinkamas naudojimą karvę ir kliaules.

Rajono Tarybos deputatas „Pergalės“ kolūkio pirmininkas drg. Sostakas kalbėjo apie tai, jog rajono žemės ūkio inspekcijos darbuotojai ir plano komisija neteisingai planuoja kolūkių ekonomikos galimybes, visiškai neatsižvelgia į jų gamtines ir ūkines sąlygas. Dažniausiai būna taip: palma pirmiaujančių kolūkių rodiklius ir pagal juos planuoja atsiliekantių žemės ūkio artelių darba. Gi reikėtų daugiau dėmesio kreipti į atsiliekantių kolūkių ekonomiką, dažniau teikti jiems pagalbą vietose.

Apie pašarų bazės stiprinimą, kiaušienos gamybos savikainos sumažinimą kalbėjo deputatai drg. drg. Puodžiukas, Cilcius, „Jau-nosios gvardijos“ kolūkio pirmininkas drg. Traškinas ir kiti.

Rajono Tarybos sesija svarstyta klausimu priėmė atitinkamą nutarimą.

M. ZENENAS

Laiškai iš vienos įmonės

2. Statybos! Statybos!

BALTUOJA NAUJI PASTATAI

Prieš keletą metų tik raudonas kaminas, iškilęs virš tamsiausių pušų, žymėjo Vikonių plytinės vietą. Apytuščiuose cechuose dirbo keliasdešimt darbininkų.

Visai pasikeitęs plytinės vaizdas dabar. Kiekvieno pravažiuojančio keleivio akį patraukia nauji pastatai ir statybų pastoliai. Čia įrengtos naujos džiovyklos, elektarinės, praplėstos degimo krosnys. Naujame name įsikūrė įmonės administracija, krautuvė. Apie darbininkų rūpinimąsi šios įmonės plėtimu ir augimu kalba toks pavyzdys.

Praeitais metais čia subaltavo didžiulis namas. Buvo manoma įrengti jame bendrabutį, salę. Bet gamybiniame

nutarė dalį to pastato paversti gamybiniu cechu. Jame buvo pradėta formuoti koklius. Kad netrūktų butų, darbininkai pastatė naują gyvenamąjį namą (nuotrauka viršuje). Jame įsikurs 12 šeimų.

ISAUGS DARBININKŲ MIESTELIS

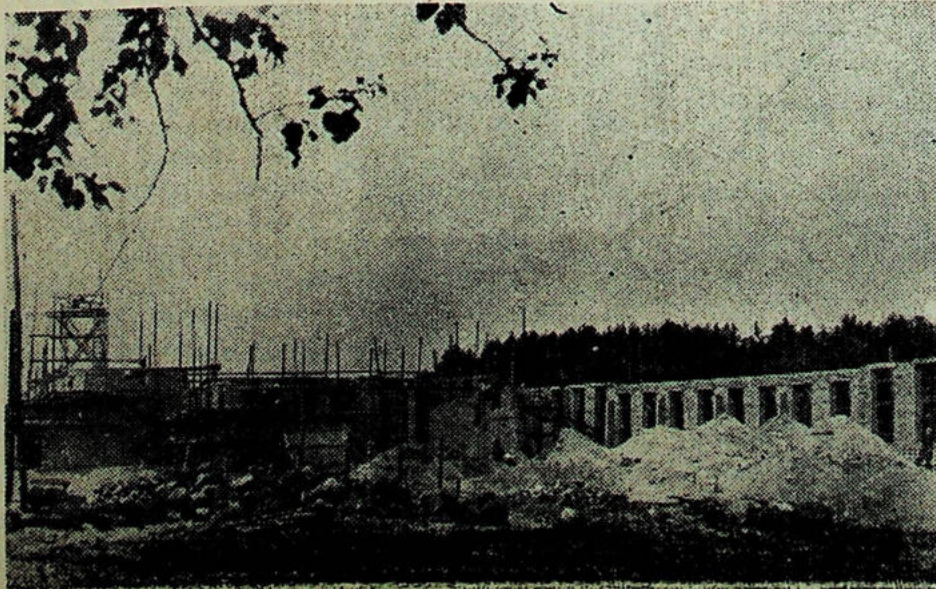
Gražias šios įmonės augimo perspektyvas rodo septynmečio planai.

Netoli vieškelio marguoja pastolių miškas. Čia statomi nauji plytinės cechai (nuotrauka apačioje). Plytos, drenažo vamzdžiai, čerpės, kokliai... Tokią produkciją išleis plytinė septynmečio pabaigoje. Žymiai padidės jos pajėgumas. Per metus bus pagaminama plytų keturis, drenažo vamzdžių — šešis kartus daugiau negu dabar. Visi gamybos procesai bus mechanizuoti ir automatizuoti.

Per septynmetį darbininkams bus pastatyti du gyvenamieji namai po 12 butų. Be to, nemažai darbininkų pasistatys nuosavus namus.

Vikonyns atrodis kaip miestelis.

Alf. Briedis

Prie uždarymo skaityklos durų

Sekmadienis. Prie didžiulės spyna užrakintų klubo-skaityklos durų sukiojosi du jaunuoliai.

— Vedėja neateis, nėra ko laukti, — pasakė vienas.

— Spaudžiam į Skiemonis. Ten, sako, kermošius šiandien, — pasiūlė antrasis.

— Važiuojam, vis vien į derliaus šventę niekas neveš, — pritarė pirmasis. Ir abu vyrukai, sėdę ant dviračių, nudulkėjo Skiemonių link.

Atsilankė tą dieną į skaityklą būrelis merginų. Ir jas sutiko juoda spyna.

— Jei jau į derliaus

šventę nevežė, gal kas nors pasilinksminimą vietoje, kolūkyje, organizuoja, — kalbėjo vienas.

— Niekus kalbat, — ginčijosi kitos. — Iš mūsų Genės šito nelauk. Kam jai dirbti, jei ir namuos sėdint pinigų moka.

Daugelyje kolūkių pasiruošimą į derliaus šventę organizavo kaip tik kultūrinių įstaigų darbuotojai. Jie padėjo išpuošti mašinas, sugalvojo įdomius maketus. Bet kai „Laisvo artojo“ kolūkio pirmas ninkas pasiūlė mašiną į derliaus šventę, skaityklos vedėja Genė Katinienė pirmoji atsakė už visus:

— O ką mes ten veiksim?

Negerai padarė, kad su lig tais žodžiais nuleido rankas ir pirmininkas, ir kiti kolūkio kontoros darbuotojai. Juk daugelis kolūkiečių labai norėjo atvykti į taip įdomiai praėjusią derliaus šventę, norėjo susitikti su kitų kolūkių žemdirbiais.

Graži ši vasara. Ir štai, kai atelną sekmadienis, kolūkio jaunuimas neturi ką veikti: žadėjo Genė Katinienė

surengti gegužinę, bet žodžio netesi.

Pirmadienį ji irgi neatvyko į darbą. O tai laikoma normaliu reiškiniu.

— Jei į savaitę kartą ateina, tai labai gerai, — pradėjo aiškinti mums kolūkiečiai. — Ech, ir mėtų valstybė pinigų tokioms vedėjoms išlaikyti!

Prie skaityklos yra biblioteka. Brangios knygos guli irgi po užraktu. Čia nėra nė vieno skaitytojo. Žmonės skaitytų knygas, bet visa bėda, kad spyna jas saugo. Už vedėją dirba ant sienų iškabinti rašteliai, popierėliai: „Laikraščiai plėšyti draudžiama“, „Pamilkime saviveiklą“ ir t. t. Stenintis laikraštis ragina gerai prižiūrėti pasėlius, naikinti piktžoles, o tuo tarpu kolūkiečiai baigė javapiūtę. Pas juos jau ruduo, o vedėja tebeskraido su pavasariniais vėjais.

Jokio vaidmens kolūkyje ši skaitykla neatlieka, ir kolūkiečių priekaištams, kad Genė Katinienė gauna atlyginimą bereikalingai, reikia tik pritarti.

Dr. Bertienas

Mūsų kalendorius

LIUDAS GIRA

Kiek Lietuvos laimėta
Tarybine patapus,
Pradėjus neregėtą
Jos metraščiuose lapą.

Tai gilus ir prasmingas liaudies poeto L. Gira, kurio 75-ąsias gimimo metines minime šiandien, lyrinės poemos „Paverkniai“ posmas.

Šiandien kiekvienam mūsų aišku, kad visus laimėjimus Lietuva pasiekė tik broliškujų tarybinių tautų nuoširdžios draugystės ir paramos dėka. Tai ypač gerai suprato Liudas Gira. Tik išstojus Lietuvai į tarybinių respublikų šeimą, jis entuziastingai pasiskelbė, kad dabar „Lietuva — LTSR“, kad „Lietuvos senos nebėr“. Jis sveikino Lietuvos TSR Konstituciją, kuri suteikė respublikos žmonėms laisvę dirbti, ilsėtis, šviestis.

Didžiojo Tėvynės ka-

ro metais L. Gira buvo lietuviškojo junginio tarybinių karių gretose. Tuo metu jis parašė žymiausius savo eilėraščius ir poemas — „Nuo Uralo gaudžia vėjai“, „Žalgirio Lietuva“, „Kovos žodis“, „Adomas Mickevičius Pavolgy“, „Viena žemė Tarybų“ ir kitus, kurie žadino karius į kovą už tarybinę

Tėvynę, apdainavo nesugrišnamą tarybinių tautų draugystę. Vėliau rašytuose eilėraščiuose, kai poetas dėl ligos pasitraukė iš fronto, išreikšta meilė gimtajam kraštui, tėviškei.

Poetas mirė 1946 metų liepos mėnesį, visą savo jėgą, visą savo didžiulį talentą atidavęs liaudžiai, tarybinei literatūrai. Daugelis poeto eilėraščių, parašytų liudies dainų forma, plačiai paplito liaudyje.

Liudo Gira vardas įrašytas greta žymiausių lietuvių tarybinės literatūros kūrėjų vardų.

KORESPONDENTAI

planeta

Mokykla bus jauki

Pasibaigus mokslo metams, dauguma Gečionių septynmetės mokyklos mokinių padėjo kolūkiečiams sudoroti derlių. Bet jie nepamiršo ir mokyklos.

Mergaitės sutvarkė darželį ir visą mokyklos aplinką. Bandomajame sklype mokinės A. Sinkūnaitė, R. Masiulytė, D. Drilingaitė ir kitos prižiūrėjo įvairiausias daržoves. Vieno hektaro plote moksleiviai išaugino gražų kukurūzų derlių.

Pelkės nusaustos

Šią vasarą puikiai pasidarbavo Svėdasų mašinų melioracijos stoties traktorininkai, sausindami Zdanovo varde kolūkiečio pelkes. Čia melioratoriai nusausino daugiau kaip 100 ha pievų. Stemet pusę jų kolūkiečiai apsės kultūrinėmis žolėmis. R. AJERAITIS

Pas kuro gamintojus

Ši vasara palanki durplių gamintojams. Rajono vietinio ūkvaldybos Svėdasų durpyno darbininkai stengiasi, kad metinis planas būtų įvydytas pirma laiko. Nuo sezono pradžios čia pagaminta 700 tonų geriausių

Berniukai, vadovaujami mokytojų, sutaisė pavaizdumo priemonės, perdažė suolus, lentas.

Rugsėjo pirmąją džiaugsmingai sutiks moksleivius pačių jų rankomis išpuošta mokykla.

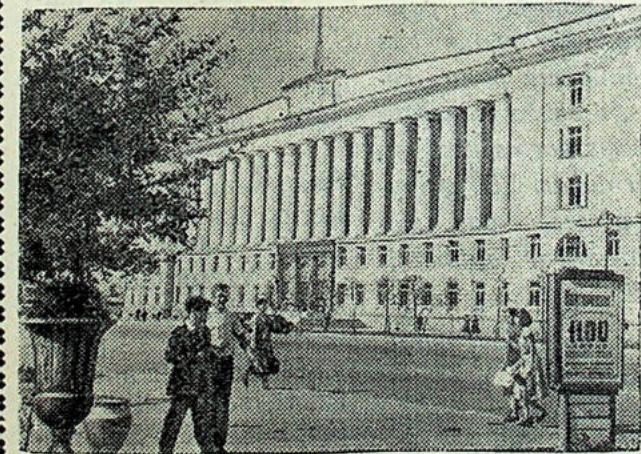
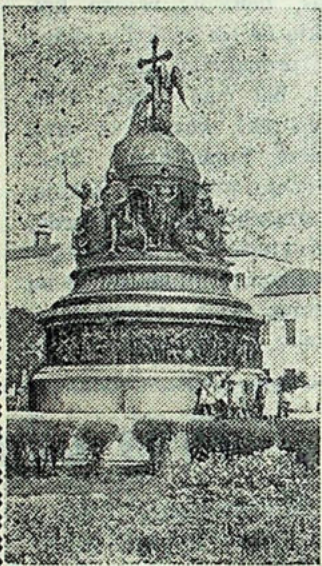
V. BARTKUS,
K. STROLIA

„Kaimiška meilė“

I rajono kultūros namų salę susirinko daugiau kaip 300 žiūrovų. Čia Kauno Valskybinių Dramos teatro parodė M. Stehliko 4 veiksmų 5 paveikslų komediją „Kaimiška meilė“.

Puikų išpūdį sukėlė artistas A. Mackevičius, pasirodęs buožės Duoderos vaidmeny. Taip pat anykštėnus sužavėjo R. Tumpa ir J. Urmanavičius, atlikę pabėgusiųjų kriminalistinių kalinių vaidmenis.

D. Jonaitis

NOVGORODUI—
1100 metųMetrikacijos
biure

Anykščių metrikacijos biuras gavo pareiškimus sekančioms santuokoms registruoti:

1. Repečkos Kazio, Jono s., gyv. Kavarsko raj., Buteikių km., su Dičkuvienė Domicelė, Jurgio d., gyv. Anykščių raj., Rubikių apyl., Paugražių km.

2. Blaževičaus Juozo, Vlodo s., gyv. Anykš-

1. Kaip atsirado Žemaičių Kalvarija

Jau gilioje senovėje nedidelis Zemaitijos miestelis Gardai, vėliau pavadintas Kalvarija, garsėjo savo gražiomis apylinkėmis, kurių patraukė ne vieno didelio dėmesio. Tačiau apie stebuklus tada čia niekas nekalbėjo.

XVI amžiuje Lietuvoje vis labiau plito protestantizmas. Zemaitijoje bebuvo likę tik 7 kunigai ir 8 katalikų bažnyčios. Katalikų dvasininkija nutarė sustiprinti Zemaitijoje savo įtaką. Tam pasitarnavo stambus feodalias vyskupas Jur-

Nuotraukose: Pergalės aikštė (apačioje); paminklas „Rusijos tūkstantmetis“ (kairėje).

K. Bogdanovo (TASS) nuotr.

2. Pirmasis „stebuklas“

Vyskupas J. Tiškevičius, matydamas, kad jo įkurtoji Kalvarija gali sukelti tikinčiųjų pasipiktinimą, griebsi gudresnių priemonių. Jis sukvieta visus Zemaitijos kunigus ir papasakojo jiems pranašingą savo sapną. Esą, jis sapnavęs, kad šiltą pavasario dieną jam bevaikstant Varduvo upės pakrantėmis, staiga atsivėręs dangus ir su kūdikiu ant rankų pasirodžiusi dievo motina Marija. Toje vietoje, girdi, turįs įvykti stebuklas. Vyskupas nei nusakė tikslų stebuklo laiką — nuo liepos 1 iki 12 dienos. Visiems kunigams įsakė sugrįžus per pamoks-

Sportas

PRIEŠ KAUNO HES
STATYBININKUS

Sekmadienį J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos stadioną susirinko nemažas skaičius žiūrovų. Čia įvyko draugiškos krepšinio varžybos tarp Anykščių statybos-montavimo valdybos ir Kauno HES sportininkų.

Pirmomis žaidimo minutėmis mūsų krepšininkai padaro keletą metimų, smarkiai atsiplėšia nuo

lis paskelbti apie Kalvarijoje įvyksiantį stebuklą. Ant Varduvo kranto buvo pastatytas gražus altorius, o ant jo — „stebuklingasis“ madonos paveikslas.

I Kalvariją iš visų Lietuvos kampų pradėjo plaukti žmonės. Maldininkai nebesutupo aplinkinių kaimų pirklose, nakvojo lauke. Prie altoriaus keilomis eilėmis buvo suguldyti sunkiai sergantys ligoniniai, invalidai — akli, rali, be rankų, be kojų. Tą dieną mišias laikė patys vyskupas. Susirinkusieji laukė stebuklo. Ir staiga per patį iškilmingiausią mišių momentą įvyko „stebuklas“. Vienas iš geriausių apsirengusių „invalidų“ pradėjo iš lėto tiesti su bintuotą, neva iš prigimtės susuktą ranką. Visi sergantieji buvo išstikinę, kad štai ir jie taip pat staiga pagis. Tačiau „stebuklingai“ pagijo tik vienas, o sergančiųjų buvo apie 70. Niekas tuomet nežinojo, kas buvo tas „stebuklingai“ pasveikęs žmogus. Tik vėliau paaiškėjo, kad tai buvo nemažas išdaigininkas, kuris sugėdavo dešinę ranką pasukti į bet kurią pusę, ir kad „stebuklo“ dieną jis buvo atgabentas į Kalvariją su sitarus su vyskupu. „Stebuklo“ garbei kunigai pradėjo rinkti pinigus. Stambios sumos tą dieną suplaukė į jų kišenę...

Kita „stebuklinga“ tuo metu Kalvarijoje išgarsinta šventenybė buvo didžiulėje altoriuje laikoma didelė kryžiaus, prie kurio, esą, buvo nukryžiuotas Jėzus Kristus. (Iš tikrųjų, jeigu iš visų pasaulio katalikų bažnyčių surinkti tas kryžiaus daleles, tai iš jų galima būtų padaryti didžiulį laivą).

(Bus daugiau)

J. DILYS

Redaktorius
St. VINCIONAS